

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 460

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 mai 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
151.		328.	
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 40/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003	2-4	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești	5
309.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 40/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003	4	Decizia nr. 174 din 15 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-8
★			
167.			
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești	5		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 40/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 40 din 29 ianuarie 2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003, adoptată în temeiul art. 1 pct. V.2 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 3, literele a), b), f), g), h) și n) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

„a) *spitalul general* este spitalul care are organizate în structură, de regulă, 3 din cele 4 specialități de bază, respectiv medicină internă, pediatrie, obstetrică-ginecologie și chirurgie;

b) *spitalul de specialitate* este spitalul care asigură asistență medicală într-o specialitate în conexiune cu alte specialități complementare;

f) *spitalul municipal* și *spitalul orășenesc* sunt spitale generale care au în componență cel puțin specialitățile de bază, cu excepția spitalelor municipale organizate în reședința de județ;

g) *spitalul comunal* este unitatea sanitară cu paturi, care asigură asistență medicală de specialitate pentru populația din mai multe localități rurale apropiate, având în componență secții sau compartimente de medicină internă, pediatrie și obstetrică;

h) *spitalul clinic* este spitalul care are în componență cel puțin două clinici universitare care asigură asistență medicală, desfășoară activitate de învățământ, cercetare științifică medicală și de educație continuă. Institutele, centrele medicale și spitalele de specialitate care au în componență o clinică universitară sunt spitale clinice;

n) *institutele și centrele medicale clinice* sunt unități de asistență medicală de specialitate în care se desfășoară și activitate de învățământ și cercetare științifică medicală, de îndrumare și coordonare metodologică pe domeniile lor de activitate, precum și de educație medicală continuă; pentru asistența medicală de specialitate se pot organiza centre medicale în care nu se desfășoară activitate de învățământ medical și cercetare științifică medicală;“

2. La articolul I, după punctul 4 se introduc punctele 4¹ și 4² cu următorul cuprins:

„4¹. *Literele b), i) și k) ale alineatului (3) al articolului 10 vor avea următorul cuprins:*

«b) secții sau compartimente de specialitate cu un număr minim de paturi, aprobate prin ordin al ministrului sănătății pentru: medicină internă, anestezie și terapie intensivă, chirurgie generală, traumatologie și ortopedie, pediatrie, obstetrică-ginecologie și neonatologie, boli infecțioase, neurologie, O.R.L. și oftalmologie, cu excepția situațiilor în care în localitatea respectivă funcționează spitale de specialitate. Opțional se pot organiza secții sau compartimente și în alte specialități;

f) servicii sau compartimente de prevenire și control al infecțiilor nozocomiale, în funcție de numărul de paturi din spital;

k) serviciu sau compartiment de relații cu publicul și alte servicii.»

4². Alineatul (7) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

«(7) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor se stabilește prin lege.»

3. La articolul I punctul 5, alineatul (8) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„(8) Membrii Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor primesc o indemnizație lunară în cuantum de 48% din salariul unui secretar de stat, cu condiția participării la toate ședințele din luna respectivă.“

4. La articolul I punctul 6, alineatul (3) al articolului 15 va avea următorul cuprins:

„(3) Membrii Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor sunt incompatibili cu calitatea de membru în organele de conducere ale spitalelor și nu pot deține cabinete sau clinici private.“

5. La articolul I, după punctul 6 se introduce punctul 6¹ cu următorul cuprins:

„6¹. *Alineatele (1) și (3) ale articolului 19 vor avea următorul cuprins:*

«Art. 19. — (1) Înființarea sau desființarea spitalelor publice se face prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Sănătății, cu avizul consiliului local, respectiv județean, sau de către ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie, cu avizul Ministerului Sănătății.

(3) Reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirilor pentru spitalele publice se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea conducerii spitalelor, cu avizul consiliului județean sau al consiliului local, după caz, iar în cazul unităților sanitare din subordinea ministerelor și a instituțiilor cu rețea sanitară proprie, prin ordin sau decizie a ministrului ori a directorului instituției, cu avizul Ministerului Sănătății. Structura organizatorică a unităților sanitare din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie se stabilește cu avizul Ministerului Sănătății.»

6. La articolul I punctul 7, articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Conducerea executivă a spitalelor publice este asigurată de comitetul director.

(2) Din comitetul director fac parte:

a) directorul general;

b) directorul general adjunct medical, pentru spitalele cu peste 200 de paturi, cu excepția spitalelor clinice, institutelor și centrelor medicale clinice;

c) contabilul-șef;

d) directorul administrativ, pentru spitalele cu peste 200 de paturi, cu excepția spitalelor clinice, institutelor și centrelor medicale clinice;

e) directorul de îngrijiri, de profesie asistent medical, pentru spitalele cu peste 400 de paturi.

(3) Persoanele care dețin clinici private ori sunt acționari sau asociați la societăți comerciale care au în obiectul de activitate furnizarea de servicii medicale sunt incompatibile cu calitatea de membru în comitetul director al spitalului.

(4) Membrii comitetului director sunt numiți pe o perioadă de 4 ani de către consiliul de administrație, prin concurs organizat în condițiile legii.

(5) Comitetul director conduce întreaga activitate a spitalului între ședințele consiliului de administrație, în conformitate cu hotărârile acestuia.

(6) Directorul general conduce activitatea comitetului director.

(7) Conducerea executivă a spitalelor publice cu un număr mai mic de 200 de paturi este asigurată de directorul general și de contabilul-șef.

(8) În cadrul spitalului se organizează consiliul medical, format din medicii șefi de secție, șefi de departamente, laboratoare sau compartimente.

(9) Atribuțiile și competențele consiliului medical se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul Colegiului Medicilor din România.“

7. La articolul I, punctul 9 va avea următorul cuprins:

„9. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

«Art. 25. — (1) Consiliul de administrație este format din 7—9 membri, în funcție de mărimea spitalului și de complexitatea serviciilor medicale acordate. Președintele consiliului de administrație este ales din rândul membrilor săi, cu majoritate simplă din numărul total.

(2) Membrii consiliului de administrație sunt:

a) doi reprezentanți ai Ministerului Sănătății sau ai direcției de sănătate publică, după caz;

b) doi reprezentanți numiți de consiliul județean ori local, dintre care unul specialist în finanțe publice locale, sau de ministerele ori instituțiile cu rețea sanitară proprie, după caz;

c) un reprezentant al Colegiului Medicilor din România;

d) un reprezentant al Ordinului Asistenților Medicali din România;

e) directorul general;

f) doi reprezentanți ai universității sau facultății de medicină, pentru spitalele clinice, universitare, institutele și centrele medicale clinice.

(3) Pentru spitalele din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și autoritate judecătorească, membrii în consiliul de administrație al spitalului sunt desemnați conform reglementărilor proprii.

(4) Validarea componenței nominale a consiliului de administrație se face de către Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor. Până la constituirea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, validarea componenței nominale a consiliilor de administrație se face, după caz, de către direcția de sănătate publică, Ministerul Sănătății, respectiv direcțiile de specialitate din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie.

(5) La ședințele consiliului de administrație participă, fără drept de vot, câte un reprezentant al organizațiilor sindicale și patronale semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară.

(6) Consiliul de administrație este condus de către președinte.

(7) Atribuțiile principale ale consiliului de administrație sunt următoarele:

a) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului, precum și situațiile financiare anuale, în condițiile legii;

b) organizează concurs pentru ocuparea funcțiilor de director general, director general adjunct medical, a celorlalte funcții de director și a funcției de contabil-șef, în baza regulamentului aprobat în acest scop prin ordin al ministrului sănătății; președintele consiliului de administrație numește în funcție persoanele care au promovat concursul;

c) aprobă măsurile pentru dezvoltarea activității spitalului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației;

d) aprobă planul de achiziții publice, precum și lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente sau capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii;

e) analizează modul de îndeplinire a obligațiilor comitetului director și activitatea directorului general, dispunând măsuri de îmbunătățire a activității;

f) negociază, prin președinte și directorul general, contractele de furnizare de servicii medicale cu casele de asigurări de sănătate.

(8) Consiliul de administrație se întrunește lunar sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea majorității membrilor săi, a președintelui sau a directorului general, și ia decizii cu majoritatea simplă din numărul total al membrilor.»“

8. La articolul I, punctul 10 se abrogă.

9. La articolul I punctul 11, alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Pentru spitalele clinice și universitare, precum și pentru institutele și centrele medicale clinice, candidații la funcția de director general trebuie să fie cadre didactice universitare de predare și să îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (2) și (3). Pentru institutele și centrele medicale clinice pot participa și cercetători științifici gradul I.“

10. La articolul I, după punctul 12 se introduce punctul 12¹ cu următorul cuprins:

„12¹. Alineatul (2) al articolului 29 va avea următorul cuprins:

«(2) Revocarea membrilor comitetului director, și anume a directorului general, a directorului general adjunct medical, a directorului administrativ, a contabilului-șef sau a directorului de îngrijiri, în cazul nerealizării indicatorilor de performanță a activității stabiliți în contractul de administrare sau în cazul săvârșirii de abuzuri ori de abateri, se face de către consiliul de administrație. Ministerul Sănătății, direcția de sănătate publică și/sau ministerul de resort pot propune revocarea membrilor comitetului director.»“

11. La articolul I punctul 15, alineatul (1) al articolului 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Spitalele publice sunt instituții publice finanțate din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare. Veniturile proprii ale spitalelor publice provin din sumele încasate pentru serviciile medicale prestate pe bază de contracte încheiate cu casele de asigurări de sănătate și din alte surse, conform legii.“

12. La articolul I punctul 16, alineatul (3) al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„(3) Bugetele locale participă la finanțarea unor cheltuieli de întreținere și gospodărire, reparații, consolidare, extindere, modernizare și finalizare a construcțiilor unităților sanitare publice, de interes județean sau local, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale.“

13. La articolul I punctul 19, articolul 39 va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) În cazul existenței unor datorii la data numirii conducerii spitalului, acestea vor fi evidențiate separat în contractul de administrare prin care se vor stabili posibilitățile și intervalul în care aceste datorii vor fi lichidate, în condițiile legii.

(2) În situații deosebite care afectează starea de sănătate a populației, declarate prin ordin al ministrului sănătății, datoriile care necesită suplimentarea bugetului de venituri și cheltuieli aprobate se suportă din Fondul de rezervă al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.”

14. La articolul I, după punctul 19 se introduc punctele 19¹ și 19² cu următorul cuprins:

„19¹. Alineatul (1) al articolului 40 va avea următorul cuprins:

«Art. 40. — (1) Auditul public intern se exercită de către o structură specializată, organizată în condițiile legii la nivelul spitalului. În cazul în care nu este organizată o astfel de structură specializată, auditul public intern se exercită de către structura specializată din cadrul direcției de sănătate publică sau din cadrul Ministerului Sănătății, respectiv de ministerul de resort, după caz.»

19². După articolul 40 se introduce articolul 40¹ cu următorul cuprins:

«Art. 40¹. — (1) Fondul de dezvoltare a spitalului se constituie din următoarele surse:

a) cotă-parte din amortizarea calculată lunar și cuprinsă în bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului, cu păstrarea echilibrului financiar;

b) sume rezultate din valorificarea bunurilor disponibile, precum și din cele casate cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare;

c) sponsorizări cu destinația „dezvoltare“;

d) o cotă de 20% din excedentul bugetului de venituri și cheltuieli înregistrat la finele exercițiului financiar;

e) sume rezultate din închirieri sau concesiuni.

(2) Fondul de dezvoltare se utilizează pentru procurarea de echipamente și aparatură medicală și de laborator, necesare desfășurării activității spitalului, și se aprobă o dată cu bugetul de venituri și cheltuieli.

(3) Soldul fondului de dezvoltare rămas la finele anului se reportează în anul următor, fiind folosit cu aceeași destinație.»

15. La articolul I, după punctul 21 se introduce punctul 21¹ cu următorul cuprins:

„21¹. Alineatul (2) al articolului 45 va avea următorul cuprins:

«(2) Cadrele didactice care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare prevăzute la art. 6 și 7, precum și în unitățile asimilate acestora beneficiază de o indemnizație minimă de 50% din drepturile salariale cuvenite funcției și gradului profesional, acordată în plus față de retribuția cuvenită din învățământ.»

Art. II. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se adoptă legea privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

Art. III. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se organizează concurs pentru ocuparea posturilor pentru funcția de director general, precum și pentru celelalte funcții care fac parte din comitetul director, la spitalele în care posturile nu sunt ocupate prin concurs.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 14 mai 2004.
Nr. 151.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 40/2004 pentru modificarea
și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 40/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr. 270/2003 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 13 mai 2004.
Nr. 309.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 14 din 29 ianuarie 2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.22 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2004, cu următoarea modificare:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**
„Art. 1. — Se autorizează Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie să finanțeze cheltuielile materiale, lucrările de întreținere și conservare a instalațiilor și clădirilor pentru plata salariilor numărului minim de personal necesar pentru efectuarea lucrărilor de întreținere și conservare a instalațiilor și asigurarea pazei Societății Comerciale «Melana IV» — S.A. Săvinești în scopul privatizării.”

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 14 mai 2004.
Nr. 167.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2004 privind autorizarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie pentru alocarea sumei de 10,8 miliarde lei Societății Comerciale „Melana IV” — S.A. Săvinești și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 13 mai 2004.
Nr. 328.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 174**

din 15 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mircea Pascu, Constantin Pascu, Cristian Pascu și Viorica Paraian în Dosarul nr. 6.732/2003 al Curții de Apel Alba Iulia – Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Mircea Pascu, personal și asistat de avocat Nicolae Ion Scorei, precum și Constantin Pascu, Cristian Pascu și Viorica Paraian, reprezentați prin același avocat, lipsind statul român prin Ministerul Finanțelor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul autorilor excepției susține neconstituționalitatea textelor de lege criticate, depunând în acest sens note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, întrucât legiuitorul este singurul competent să stabilească modalitățile de restituire a imobilelor preluate abuziv sau de acordare a dreptului la despăgubire, în funcție de situația diferită a acestor imobile. De asemenea, nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 6.732/2003, **Curtea de Apel Alba Iulia – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Mircea Pascu, Constantin Pascu, Cristian Pascu și Viorica Paraian.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, întrucât, în măsura în care tuturor cetățenilor prejudiciați de regimul comunist li s-a recunoscut dreptul la despăgubiri, este discriminatorie prevederea prin care unora li se cuvin despăgubiri în bani, iar altora în acțiuni și titluri de valoare. Potrivit Constituției, acest drept nu este afectat de nici o condiție, persoana expropriată având dreptul la despăgubiri bănești pentru repararea prejudiciului. Or, în condițiile art. 11 din Legea nr. 10/2001, dreptul la despăgubiri este recunoscut doar sub condiția suspensivă a acceptării de titluri de valoare sau de acțiuni la societățile comerciale tranzacționate pe piața de capital, ceea ce contravine art. 44 din Constituție, republicată.

Curtea de Apel Alba Iulia – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 este, în parte, întemeiată. Astfel, dispozițiile art. 11 alin. (8), care limitează posibilitățile de despăgubire prin echivalent a proprietarilor de imobile expropriate, care nu mai pot fi restituite în natură, la acordarea de titluri de valoare nominală sau acțiuni la societățile comerciale tranzacționate pe piața de capital, cu excluderea celorlalte două modalități reglementate de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, respectiv compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite de deținător ori acordarea de despăgubiri bănești, constituie o încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, foștii proprietari deposedați în alt mod decât prin expropriere beneficiind de oricare dintre modalitățile de despăgubire, fiind, deci, privilegiați.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază ca neîntemeiate criticile invocate de autorii excepției, arătând că este de competența legiuitorului să stabilească modalitatea concretă de restituire, având în vedere situațiile diferite în care se află imobilele preluate abuziv, acest fapt nefiind de natură să creeze discriminații între persoane aflate în aceeași situație juridică. De asemenea, nu poate fi primită nici critica potrivit căreia sunt încălcate dispozițiile art. 44 din Constituție, republicată, folosirea efectivă a titlurilor de valoare în cadrul procesului de privatizare, precum și cotația acțiunilor pe piața de capital fiind dovada faptului că acestea nu sunt lipsite de valoare economică.

Guvernul arată că textul de lege criticat conține reguli speciale privind restituirea prin echivalent în cazul imobilelor expropriate, stabilind modalitățile de despăgubire a foștilor proprietari în funcție de modul de preluare a imobilului de către stat, fără a aduce astfel vreo limitare dreptului de proprietate. Dispoziția criticată nu creează nici discriminări între cetățeni, întrucât egalitatea în drepturi nu împiedică statul să legifereze diferit în considerarea unor circumstanțe diferite.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 se aplică nediscriminatoriu tuturor persoanelor fizice care solicită retrocedarea unui imobil aflat în situația reglementată de acest text de lege. Pe de altă parte, întrucât persoanele care pot solicita măsuri reparatorii prin echivalent nu au calitatea de proprietar în momentul solicitării restituirii, textele legale criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate privată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate formulată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 11 alin. (4) și (8): „(4) În cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional întregul teren afectat, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent pentru întregul imobil [...]

(6) Pentru situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4) măsurile reparatorii prin echivalent constau în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite.“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2), (3) și (6) din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 44. alin. (2), (3) și (6): „(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.“

(5) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. [...]

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 10/2001 au instituit o procedură administrativă *sui-generis* având ca obiect restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor, deținute la data intrării în vigoare de persoanele juridice prevăzute de art. 20 alin. (1).

Textul de lege criticat este considerat a fi în contradicție cu art. 44 alin. (2), (3) și (6) din Constituția republicată, întrucât, în opinia autorilor excepției, prin stabilirea de măsuri reparatorii numai în echivalent, respectiv în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, atunci când lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional întregul teren afectat, statul își încalcă obligația, constituțional asumată, de a ocroti proprietatea, care, astfel, încetează de a mai fi inviolabilă.

O atare critică este evident nefondată în situația în care obiectul notificării îl constituie un imobil preluat de stat cu titlu, prin expropriere. Așa cum Curtea a statuat în precedent, prin efectul unei atare preluări, proprietarul inițial al imobilului a pierdut titlul de proprietate în favoarea statului, care, în această calitate, este îndreptățit să exercite toate prerogativele dreptului său asupra bunului. Altfel spus, titularul inițial al dreptului de proprietate, nemaiavând calitatea de proprietar la data notificării persoanei juridice deținătoare, ci doar posibilitatea de a obține reconstituirea acesteia, nu are cum să invoce încălcarea — pe calea reglementării criticate — a unui drept pe care nu îl mai are.

Așadar, sub acest aspect, nu există nici o contradicție între textele de lege prevăzute de art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 și principiul constituțional al inviolabilității dreptului de proprietate consacrat de art. 44 din Legea fundamentală, motiv pentru care Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În ceea ce privește restituirea prin echivalent, care se impune ca excepție de la regula restituirii în natură și care se aplică doar atunci când, din motive strict determinate de lege, aceasta din urmă nu poate opera, legiuitorul a stabilit că prejudiciul creat prin preluarea abuzivă a imobilelor de către stat poate fi acoperit, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, prin compensare cu alte bunuri ori servicii oferite în echivalent de deținător, cu acordul persoanei îndreptățite, prin acordare de acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital, de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau prin despăgubiri bănești.

Modalitatea efectivă de restituire prin echivalent este diferită după cum imobilele au fost preluate cu titlu valabil sau fără titlu valabil ori în funcție de destinația lor, respectiv dacă au fost sau nu locuințe. Ipoteza prevăzută de art. 11 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 vizează situația în care terenul expropriat, deci preluat cu titlu valabil, este integral ocupat de lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, situație în care măsurile reparatorii prin echivalent se vor stabili pentru întregul imobil. Referitor la categoria de măsuri ce pot fi alese de către persoana îndreptățită la restituire, potrivit art. 11 alin. (8) din lege, în cazul în care obiect al cererii de restituire este un imobil construcție cu destinație de locuință, titularul cererii are posibilitatea de a opta între

acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital.

Stabilirea modalității de restituire prin echivalent, ca de altfel și a cuantumului prejudiciului suferit, nu reprezintă însă o problemă de constituționalitate, ci o opțiune a legiuitorului, care este în concordanță cu spiritul Legii nr. 10/2001, și anume cu caracterul reparator consacrat de

aceasta, pe de o parte, și care ține de politica legislativă fiscală a statului, pe de altă parte. Așa fiind, cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituția republicată, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (4) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mircea Pascu, Constantin Pascu, Cristian Pascu și Viorica Paraian în Dosarul nr. 6.732/2003 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro